

Yttrande från Skydda Skogen gällande promemorian Anmälningsplikt för skogsbruksåtgärder i urskog och gammal skog m.m.

Sammanfattning:

- Regeringens förslag kommer inte att kunna säkerställa direktivets mening rörande hållbarhetskriterierna. Enligt förnybartdirektivet får biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen inte framställas av råvaror från mark med högt värde för den biologiska mångfalden. Med detta avses mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av någon av de kategorier som anges i direktivet, oavsett om marken fortfarande har denna status.
- Givet de bristfälliga förslag som promemorian innehåller ser vi inte hur Sverige ska kunna klassas som ett A-land. Vilket även grundar sig i den kunskap vi har om rådande problem i svenskt skogsbruk i allmänhet: Skogsstyrelsen slår fast att skog med stor biologisk mångfald systematiskt avverkas. "Nyare skattningar indikerar en årlig avverkningsstrakt av skogar med mycket höga naturvärden på cirka 3000 hektar per år enbart inom nordvästra Sverige. Det är främst oidentifierade skogar med mycket höga naturvärden som avverkas, men även kända värdekärnor avverkas idag." (Levande skogar, fördjupade utvärderingen).
- I relation till i det nu reviderade förnybartdirektivet (2023) (REDIII) i synnerhet: Regeringens förslag brister i att tydligt säkerställa efterlevnaden av kriterierna. För att Sverige ska kunna klassas som A-land krävs inte enbart lagstiftning, utan också att reglerna tillämpas konsekvent och fullt ut i praktiken. Utan a) robusta mekanismer för kontroll och uppföljning i samband med avverkningsåtgärder, b) tydliga och rätt definitioner för urskog, gammal skog och andra skogar med höga biologiska värden, samt c) en heltäckande kartläggning av dessa skogar - kommer råvaror som inte uppfyller direktivet även fortsatt användas för att framställa biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.
- Definitionen av gammal skog måste grundas på ekologisk kontinuitet och bevarade strukturer, inte på en ogrundad satt tidsgräns. Sverige undervärderar de verkligt värdefulla skogarna och riskerar att bryta mot förnybartdirektivets hållbarhetskriterier.
- Sverige kan inte klassificeras som ett A-land eftersom det saknas lagstiftning, övervakning och kontroll över att primär-skogsbiomassa inte skadar urskog, gamla skogar och skogar med hög biologisk mångfald. Inte heller kan principerna för hållbart skogsbruk enligt RED III säkerställas.
- Skydda skogen motsätter sig regeringens bedömning att förslagen i promemorian innebär att Sverige når upp till A-lands-status. De föreslagna författningsändringarna (nya samrådsplikten avseende urskog och gammal skog) samt Skogsstyrelsens tillsyn (i skogar som av en myndighet har konstaterats ha stor biologisk mångfald) utgör inte det övervaknings- och kontrollsystem som förnybartdirektivet kräver, då de innehåller så omfattande brister att de, tillsammans och var och en för sig, inte kan säkerställa att biobränslen som producerats inte härstammar från mark vars status i januari 2008 eller

därefter utgjordes av urskog, gammal skog eller skog som den relevanta behöriga myndigheten har konstaterat ha stor biologisk mångfald.

- **Slutsats:** Skydda skogen anser att regeringen bör införa bestämmelser som förbjuder skogsbruk i urskog och gammal skog, exempelvis i linje med Miljömålsberedningens förslag i SOU 2025:21 avsnitt 20.1. Denna föreslår en ny bestämmelse som syftar till att ett förbud om skogsbruk i urskogar och naturskogar införs i 7 kap. miljöbalken (1998:808), i en ny paragraf med beteckningen 7 kap. 11 c § miljöbalken, med lydelsen: "Samtliga urskogar och naturskogar ska utgöra biotopskyddsområden, i syfte att bevara och gynna den biologiska mångfalden genom att dessa skogar lämnas orörda, med undantag för den naturvårdande skötsel som bedöms ändamålsenlig." Notera, nödvändiga bestämmelser vilar på att vi vet var huvuddelen av Sveriges urskogar och gammal skog ligger, och att definitionen följer EU-kommissionens vägledning. Fältinventeringar måste därför utföras *omgående* för att det svenska genomförandet av förnybartdirektivet ska kunna uppnå syftet med direktivet. Förbudet bör även omfatta "skog och annan trädbevuxen mark med hög biologisk mångfald" (29.3b). Där ingår redan kartlagda skogar med höga naturvärden ovan och i nära anslutning till fjällnära gränsen, inventeringen av skyddsvärda statliga skogar, kartläggningen av skogliga värdekärnor och karteringen av kontinuitetsskogar.

Artikel 29.7 innebär att krav gällande markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) som ska vara uppfyllda. Kraven gällande markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) är inte uppfyllda i Sverige. För perioden 2021–2025 beräknas Sveriges ackumulerade underskott i LULUCF-sektorn preliminärt till 63–71 miljoner ton koldioxidekvivalenter¹. Istället för att göra de insatser som krävs för att nå målet, väljer regeringen att försöka få ett undantag från lagen².

Artikel 29.6a vi) – lagstiftning om varifrån skogsbiomassa inte får härröra. Denna artikel anger mark varifrån skogsbiomassa inte får härröra.

Mark som 2008 utgjordes av urskog, gammal skog eller skog med stor biologisk mångfald

I den fördjupade utvärderingen av Levande skogar identifierar Skogsstyrelsen att *“förlusten av naturvärden som inte går att återskapa under överskådlig tid som ett problem av särskilt brådskande karaktär. Avverkning av skogar med oersättliga naturvärden hotar direkt Sveriges möjligheter att bevara biologisk mångfald och nå både nationella och internationella mål. De få kvarvarande skogarna med mycket höga naturvärden måste därför skyddas skyndsamt”*. Exempel på sådana skogar är de etablerade begreppen nyckelbiotoper och objekt med naturvärden som används av Skogsstyrelsen vid naturvärdesbedömning samt värdekärnor som används av Länsstyrelserna i deras arbete med att lokalisera skogar med höga bevarandevärden för formellt skydd. Till detta tillkommer de skyddsvärda skogsmiljöer som inventeras av miljökonsultföretag inför exploateringsprojekt. Då används den så kallade SIS-standarden för naturvärdesinventering³.

Skydda skogen konstaterar att regeringens förslag inte berör det faktum att förnybartdirektivet omfattar krav på att skogsbiomassa för att klassas som hållbar inte får härröra från mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av urskog, gammal skog eller skog med stor biologisk mångfald oavsett om marken fortfarande har denna status.

- **Slutsats:** Det kommer således vara omöjligt för Sverige att uppnå kravet: säkerställa att inga primära skogsbränslen/biobränslen inte har framställts från mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av urskog, gammal skog eller skogar med stor biologisk mångfald sedan 2008, **och Sverige kan således inte erhålla status som A-land.**
- Eftersom artikel 29(6)(a) inte kan anses vara uppfylld skulle bioenergiföretag behöva ha andra system på plats för att bevisa överensstämmelse med RED III. Företagarna måste visa att det finns ledningssystem på plats på skogsförsörjningsområdesnivå för att säkerställa de skyddsåtgärder som anges i artikel 29(6)(b).

(29.3a) Gammal skog

Skydda Skogen anser att regeringens nationella definition är otillräcklig, och avstyrker

¹ <https://www.regeringen.se/contentassets/3416d1df56ae4fcaacf03ecd8ed81ab1/forslag-till-statens-budget-for-2026-finansplan-och-skattefragor-kapitel-1-13-bilagor-1-14/>

² <https://x.com/swedishpm/status/1967614820330418388?s=48>

³ [Naturvårdsverket tillgängliggör standarder för naturvärdesinventering](#)

regeringens förslag till definition och kriterier av "gammal skog" av fyra skäl, listade nedan:

1) Kontinuitetsskogar: De mätningar av gammal skog som genomförs av riksskogstaxeringen beskriver endast den grundytavägda medelåldern vilket handlar om åldern på de dominerande träden i ett bestånd. Det är ett otillbörligt mått som inte säger någonting om skogens verkliga ekologiska ålder, det vill säga hur länge det funnits skog med obruten kontinuitet, om den har uppkommit naturligt eller genom plantering, om den har naturvärden, om det finns spridning i ålder bland träden eller skogens art- och variationsrikedom. Regeringens föreslagna definition och kriterier för gammal skog kommer således innebära att en stor andel av Sveriges skogar inte kommer att klassas som gammal skog, även om skogens verkliga ekologiska ålder skulle vara mer än exempelvis 200 år, eftersom en 200-årig skog sällan innehåller en dominerande mängd 200-åriga träd. Skogar som aldrig har kalhuggits kan ha en ekologisk ålder på flera tusen år trots att de har påverkats i liten skala av plockhuggning i historisk tid. Dessa kontinuitetsskogar har alltså en relation/tillhörighet med den gamla urskog som historiskt täckte det svenska skogslandskapet. Skogsdynamiken och skogsåldersfördelningen skiljer sig markant mellan naturliga och brukade skogslandskap och riksskogstaxeringens mätningar lämpar sig därför bäst i de homogena skogsbestånd som skogsbruket har skapat, inte i skogar med lång kontinuitet, stor variation och de mycket höga naturvärden som dessa skogar hyser. Att, som promemorian anger, ge den grundytavägda medelåldern en så avgörande betydelse för definitionen av gammal skog saknar vetenskapligt stöd och ignorerar ekologisk kunskap.

Genom att hitta på nya definitioner till begreppet "gammal skog" i den svenska skogspolitiken öppnar regeringen för begreppsförvirring och ytterligare konflikter. Inom miljömålsarbetet och hos Riksskogstaxeringen definieras "gammal skog" enligt åldersgränser, över 140 år i norra Sverige och över 120 år i södra Sverige. Regeringens förslag om att införa ytterligare en definition på gammal skog riskerar att skapa en situation där begreppet har olika betydelser beroende på om det gäller den nationella miljömålsuppföljningen eller internationella åtaganden eller EU-lagstiftning. Att införa en ny, avvikande definition skulle skapa stor dubbeltydighet vid uppföljning, rapportering och myndighetsutövning, vilket bäddar för dålig samstämmighet och trovärdighet för Sveriges arbete med biologisk mångfald.

Regeringen föreslår ordvalen "*inte har utförts några andra skogsbruksåtgärder än naturvårdande skötselåtgärder under de senaste 80 åren.*" som ett kriterium för orördhet. Detta är en snäv definition som riskerar att exkludera många kontinuitetsskogar som enligt EU-kommissionens vägledning ska betraktas som *old-growth*, även om de uppvisar spår av tidigare mänsklig påverkan. Enligt kommissionen kan *old-growth forests* innehålla begränsade spår av äldre användning, så länge de ekologiska processerna och strukturerna som kännetecknar gammelskog är intakta. Det avgörande är alltså att skogen uppvisar lång ekologisk kontinuitet, inte att den varit helt fri från mänsklig påverkan under en viss tidsperiod. Ekologisk forskning stöder denna syn. Många arter i boreala skogar är beroende av kontinuitet i skogsbeståndens strukturer snarare än en absolut tidsgräns sedan senaste åtgärd. Studier visar att även skogar som nyttjats i liten omfattning kan bevara höga nivåer av död ved, gamla träd och mikrohabitat som är avgörande för hotade arter. Dessa miljöer skulle därmed falla utanför regeringens definition, trots att de enligt både forskning och EU:s vägledning har naturvärden fullt jämförbara med naturskogar. Regeringens förslag går stick i stäv med EU-kommissionens vägledning och med ekologisk kunskap om boreala skogar. De går även stick i stäv med det gemensamma målbilderna för god miljöhänsyn som tagits fram i samarbete mellan skogsnäringen och Skogsstyrelsen samt Birdlife Sverige och WWF⁴.

Slutsats: Definitionen av gammal skog måste grundas på ekologisk kontinuitet och bevarade strukturer, inte på en ogrundat satt tidsgräns. Sverige undervärderar de verkligt värdefulla skogarna och riskerar att **bryta mot förnybartdirektivets hållbarhetskriterier**.

2) Areal: Regeringens definitionsförslag avviker ifrån EU-kommissionens vägledning. EU-kommissionen anger inte någon minsta areal, utan konstaterar att dessa skogar ofta är just fragmenterade och små. Något som Skogsstyrelsen också slår fast är fallet i Sverige: *"Biologiskt värdefulla skogar är ofta kraftigt fragmenterade. De hotade arterna har ofta små och isolerade populationer"* (fördjupade utvärderingen av Levande skogar). I Regeringens promemoria föreslås att granskog ska ha en "arealgräns på minst tio hektar, och inte omfattas av negativa kanteffekter".

Slutsats: Majoriteten av Sveriges skogslandskap är kraftigt fragmenterat av kalhyggen och trädplanteringar. Detta innebär att Regeringens föreslagna arealgräns skulle göra det svårt att hitta skogar (förutom i nordvästra Sverige) utan betydande kanteffekter.

3) Död ved: Regeringen föreslår en regional uppdelning av tröskelvärden mellan norra och södra Sverige. Förslaget saknar vetenskapligt stöd. Riksskogstaxeringens data visar att mängden död ved inte skiljer sig åt mellan formellt skyddade områden i norr och söder. Volymen död ved i skogar med lång ekologisk kontinuitet och begränsad mänsklig påverkan beror snarare på skogens produktivitet än **var** i landet den finns. Enligt Riksskogstaxeringen är medelvolumen död ved på produktiv skogsmark utanför skyddade områden i Sverige cirka 10,5 till 10,8 kubikmeter per hektar. Bengt-Gunnar Jonsson, professor i ekologi vid Mitthögskolan, och flera andra forskare gjorde en rapport⁵ om den döda vedens tillgänglighet och betydelse för biologisk mångfald och kom fram till att den döda veden framför allt ökat i södra Sverige på grund av stormar och insektsangrepp medan den inte ökat i norra Sverige där dessa processer inte har samma magnitud. Genom att sätta tröskelvärdena på en hög nivå riskerar många ekologiskt gamla skogar att uteslutas ur Sveriges definition. Som exempel kan nämnas att sandbarrskogar och kalkbarrskogar med lång kontinuitet kan ha en låg volym död ved, men innehåller en stor variation av marksvampar, däribland några av våra mest hotade arter, varav flera är med på den internationella rödlistan⁶ över hotade arter. Detta stöds av Skogsstyrelsen som i sin underlagsrapport (2024:09) anger att både volym och variation i död ved måste beaktas, men att kriterierna behöver vara flexibla (kvalitativa mått) för att inte exkludera ekologiskt värdefulla områden.

Slutsats: För att säkerställa att biologiskt värdefulla skogar i hela landet omfattas av hållbarhetskriterierna menar Skydda Skogen att kriterier för död ved bör utformas utifrån skogsekologisk kunskap, inte regionala ogrundade tröskelvärden.

4) Relation till övrig EU-lagstiftning och EU-strategier

Skogsstyrelsen skriver *"Verksamhetsutövarna behöver, i förekommande fall, deklarerat om skogstypen är urskog, gammal skog (så som gammal skog definieras i Sverige), samt om skogen har sådan hög biologisk mångfald som avses i förnybartdirektivet. Relaterat till pågående arbete med avskogningsförfordningen bedöms även naturligt förnygrad skog behöva hanteras på liknande sätt."* Skydda Skogen konstaterar att promemorian ändå inte berör hur det ska säkerställas att naturligt förnygrade skogar inte avverkas.

5 [Dead wood availability in managed Swedish forests – Policy outcomes and implications for biodiversity - ScienceDirect](#)

6 [IUCN Red List](#)

Det finns även en stark koppling mellan biodiversitetsstrategin och förnybartdirektivet: Regeringen föreslår en snäv och särpräglad definition av "gammal skog", som inte motsvarar hur begreppet "old-growth forest" används i EU-sammanhang. Detta skapar otydlighet eftersom samma term i Sverige kommer att ha olika innebörd beroende på vilken rättsakt eller strategi som avses. Resultatet blir en begreppsförvirring som försvårar både det nationella genomförandet och rapporteringen av EU:s mål. EU:s strategi för biologisk mångfald ligger till grund för en rad initiativ från EU-kommissionen. I strategin anges bland annat att: *"Som ett led i sin höjda ambition att skydda och återställa skogsekosystemen kommer kommissionen att offentliggöra resultaten av sitt arbete om användningen av skogsbiomassa för energiproduktion i slutet av 2020. Dessa kommer att användas som underlag vid utformningen av kommissionens politik, däribland för den översyn och revidering, vid behov, av ambitionsnivån för direktivet om förnybar energi..."* (sid. 11). Mot bakgrund av ovanstående menar Skydda Skogen att regeringen bidrar till oklarheter, begreppsförvirring, nya konflikter och otydlig redovisning av mål och åtaganden om biologisk mångfald.

- **Slutsats:** Regeringens definition av gammal skog bör naturligt följa EU-kommissionens vägledning.

(29.3b) Skog och annan trädbevuxen mark med hög biologisk mångfald

Skydda skogen konstaterar att regeringens promemoria är otillräcklig av fyra skäl, listade nedan:

1) Gällande "skog som av en myndighet har konstaterats ha stor biologisk mångfald" gör regeringen bedömningen att det inte krävs ändringar i svensk lagstiftning, kontroll eller övervakning för att Sverige ska anses vara ett A-land enligt förnybartdirektivet. Regeringen framför att Skogsstyrelsen i motiveringen av sina beslut kan tydliggöra att ett beslut fattas på grund av att området har stor biologisk mångfald. Om det framgår av motiveringen att beslutet har fattats på grund av att området har stor biologisk mångfald bör det, enligt regeringen, anses vara ett myndighetskonstaterande och på så sätt omfattas av direktivets hållbarhetskriterier. Ett genomförande som bygger på att Skogsstyrelsen i beslutsmotiveringar ger uttryck (för det konstaterande som artikel 29.3 b) i förnybartdirektivet omnämner) är inte ett korrekt genomförande av unionsrätten. Ett konstaterande av en myndighet att en skog har stor biologisk mångfald har en egen rättsverkan, biomassa från sådan skog får inte ingå i hållbara biobränslen. Ett sådant konstaterande måste kunna bli föremål för domstolsprövning. Beslutsskäl kan inte, på samma sätt som domskäl, överklagas. Såväl markägaren som miljöorganisationer kan ha skäl att överklaga ett beslut från Skogsstyrelsen med anledning av att Skogsstyrelsen har eller inte har gett uttryck för att skogen har hög biologisk mångfald. Men prövningen i domstol av överklagandet kan endast fokusera på det formella beslutet och inte beslutsmotiveringen.

2) I promemorian uppger regeringen att myndigheter har inventerat områden som har hög sannolikhet för höga naturvärden. Regeringen anser dock att nyckelbiotopsregistreringar inte bör likställas med ett myndighetskonstaterande om stor biologisk mångfald i förnybartdirektivets mening, eftersom inventeringens tillförlitlighet som kunskapsunderlag har kritiserats. Regeringen beskriver inte närmare den kritik som riktats mot inventeringen, en kritik som kommer från skogsindustrin och som hittills inte har haft någon vetenskaplig grund. Nyckelbiotopsinventeringen är en vedertagen metodik för att bedöma skogars naturvärden, som användes av bland annat Skogsstyrelsen under tidsperioden 1993 till och med 2019.

- **Slutsats:** Nyckelbiotopsregistreringar bör som utgångspunkt utgöra ett myndighetskonstaterande om skog "med stor biologisk mångfald".

3) Promemorian berör inte övriga inventeringar som har gjorts, så som kartläggningen av skogar med höga naturvärden ovan och i nära anslutning till fjällnära gränsen, inventeringen av skyddsvärda statliga skogar, skogliga värdekärnor och karteringen av kontinuitetsskogar. (se sidan 9).

4) Promemorian saknar en bestämmelse som förbjuder avverkning i områden med "stor biologisk mångfald". Tillsynsbristerna inom Skogsstyrelsen är så pass omfattande att det inte kommer kunna säkerställas att någon biomassa från skogar som av en myndighet har konstaterats ha stor biologisk mångfald ingår i producerade biobränslen. Till skillnad från regeringens förslag till genomförande avseende urskog och gammal skog så föreslås inte någon specifik samrådsplikt för skogsbruksåtgärder i skogar som av en myndighet har konstaterats ha stor biologisk mångfald. Det innebär att det, utöver den generella samrådsplikten, inte finns ett samrådskrav för skogsbruksåtgärder (exempelvis gallringar) i skogar som av en myndighet har konstaterats ha stor biologisk mångfald.

- **Slutsats:** De rådande tillsynsbristerna inom Skogsstyrelsen är så pass omfattande att det påverkar regerings-förslagets möjligheter att leva upp till kraven i förnybartdirektivet.

Artikel 29.3a)

Skydda Skogen delar inte regeringens bedömning att den föreslagna nya samrådsplikten för alla skogsbruksåtgärder i urskog eller gammal skog skulle vara tillräcklig för att säkerställa att någon urskog eller gammal skog inte avverkas, av flera skäl, listade nedan:

Vi läser promemorian och dess förslag som så att Skogsstyrelsen ska grunda ett förbud för skogsbruksåtgärder i urskog eller gammal skog direkt på 12 kap. 6 § miljöbalken. Det skulle i så fall innebära ett nytt arbetssätt för Skogsstyrelsen (som dock redan nu skulle kunna använda 12 kap. 6 § som grund för förbud). Detta kan vara en möjlig väg att gå, om bristerna nedan först åtgärdas. Dock väcker denna del av promemorian fler frågor än den ger svar och föreningen anser inte att regeringen kan lägga promemorian till grund för lagstiftning.

Som ovan beskrivits så menar Skydda skogen att regeringens förslag på snäva kriterier med så stort fokus på hög ålder också kommer att innebära att många skogar med hög ekologisk ålder och därtill hörande stor biologisk mångfald **inte är inkluderade** på det sätt direktivet syftar till - vilket strider mot direktivet.

En ytterligare invändning är att all gammal skog i Sverige **inte är identifierad**. Fältinventering och formellt skydd i enlighet med Miljömålsberedningens förslag kommer att genomföras flera år för sent för att kunna läggas till grund för ett genomförande av artikel 29 i det omarbetade förnybartdirektivet. Det omarbetade förnybartdirektivet ska redan vara genomfört. Av beredningens betänkande framgår att förslaget syftar till att senast 2030 ha skyddat alla återstående urskogar och all återstående gammal skog. Betänkandet har endast remitterats och ännu inte passerat riksdagen. Skogsstyrelsen skriver i sitt remissvar över SOU 2025:21 att den föreslagna kartläggningen förutsätter att myndigheten ges såväl rättsliga som praktiska förutsättningar att utföra uppdraget men att det trots det skulle vara "mycket svårt" att genomföra inventeringen i den föreslagna omfattningen till 2030.

Dessutom är Skogsstyrelsens tillsyn av avverkningsanmälningar så pass bristande i både omfattning⁷ och kvalitet⁸ att den rådande **bristande tillsynen** inte kommer att kunna säkerställa att urskogar och gammal skog inte avverkas. Regeringen förefaller förlita sig på att Skogsstyrelsen i samband med sin hantering av anmälningar om samråd ska säkerställa att någon urskog eller gammal skog inte avverkas. Vi delar inte den uppfattningen då Skogsstyrelsen själva vid flera tillfällen uppmärksammat

⁷ [Allt färre avverkningar kontrolleras på plats av Skogsstyrelsen](#)

⁸ [Miljödom: Skogsstyrelsen bryter medvetet mot lagen](#)

regeringen på de problem som myndigheten har med att efterleva rådande lagstiftningars krav. I vissa delar av landet bedriver Skogsstyrelsen ingen som helst tillsyn utifrån avverkningsanmälningar eller begäran om tillsyn från berörd allmänhet, utan lägger all sin tid på överklagade och återförvisade ärenden. I och med regeringens förslag kommer arbetsbördan för Skogsstyrelsen att öka ytterligare då samtliga skogsbruksåtgärder, och inte endast slutavverkningar, kommer att omfattas av samrådsplikt. Utan uppskalad tillsyn och mycket mer resurser har vi ingen tilltro till att Skogsstyrelsen skulle kunna hantera den tillkommande tillsynsbördan. Vi saknar helt konkreta förslag på hur rådande resurs- och kapacitetsbrist ska överbryggas. Idag när en miljöorganisation överklagar Skogsstyrelsens beslut återförvisas, upphävs eller ändras beslutet i tre av fyra fall av domstolarna. Siffrorna är anmärkningsvärda och visar på de stora brister som finns i Skogsstyrelsens tillsynsarbete. Situationen är väl känd för regeringen som trots det inte nämner den med ett ord i promemorian.

Inte heller behandlar promemorian att den senaste skogsutredningen föreslår att Skogsstyrelsen ska överge sexveckorsregeln⁹, och att den nya tidsfristen är 10 dagar (inte 10 arbetsdagar). Detta är inte kompatibelt med att varje avverkningsanmälan potentiellt ska vara en begäran till samråd där Skogsstyrelsen kan lägga förbud enligt Miljöbalken, där tidsfristen är sex veckor.

- **Slutsats:** Skydda skogen anser att regeringen bör införa bestämmelser som förbjuder skogsbruk i urskog och gammal skog, exempelvis i linje med Miljömålsberedningens förslag i SOU 2025:21 avsnitt 20.1. Denna föreslår en ny bestämmelse som syftar till att ett förbud om skogsbruk i urskogar och naturskogar införs i 7 kap. miljöbalken (1998:808), i en ny paragraf med beteckningen 7 kap. 11 c § miljöbalken, med lydelsen: "Samtliga urskogar och naturskogar ska utgöra biotopskyddsområden, i syfte att bevara och gynna den biologiska mångfalden genom att dessa skogar lämnas orörda, med undantag för den naturvårdande skötsel som bedöms ändamålsenlig." Notera, nödvändiga bestämmelser vilar på att vi vet var huvuddelen av Sveriges urskogar och gammal skog ligger, och att definitionen följer EU-kommissionens vägledning. Fältinventeringar måste därför utföras *omgående* för att det svenska genomförandet av förnybartdirektivet ska kunna uppnå syftet med direktivet. Förbudet bör även omfatta "skog och annan trädbevuxen mark med hög biologisk mångfald" (29.3b). Där ingår redan kartlagda skogar med höga naturvärden ovan och i nära anslutning till fjällnära gränsen, inventeringen av skyddsvärda statliga skogar, kartläggningen av skogliga värdekärnor och karteringen av kontinuitetsskogar.

Elin Götmark, talesperson i Skydda Skogen

25/9 2025

9 <https://www.regeringen.se/contentassets/c6d817f8bcbf4531946ec3e248ae1c50/sou-202491-ett-tydligt-regelverk-for-aktivt-skogsbruk/>